

ת"פ 56963/03/22 - ענבל אביטן (,) נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז תל אביב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 56963-03-22 מדינת ישראל נ' גז ואח'

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המבקשת:
ענבל אביטן (2)
עו"ד נס בן נתן ועו"ד רויטל בן שבת
נגד
המשיבה:
מדינת ישראל
פרקליטות מחוז תל אביב

החלטה

בפני בקשת המבקשת, שהינה נאשמת 2 בכתב האישום, להורות על מתן צו להמצאת מסמכים, הן מנאשמת 3 והן מעדת התביעה אורטל כהן, ובאופן דווקני, לקבלת תוכן מכשירי הטלפון הנייד שלהן, אשר תחילה אף הוחזקו בידי המשטרה (בעת החקירה) וזאת בהתאם להוראות **סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982** (להלן: "**החוק או חסד"פ**").

כאן יאמר, כי החלטה בבקשה זו לעניין נאשמת 3 ניתנה במהלך דיון ביום 6.12.22, שם קבעתי כי בית המשפט אינו 'חוקר על' ואינו מוסמך להורות על העברת חומר המצוי בידי נאשמת, בוודאי כזה אשר כבר היה בידי היחידה החוקרת וזו מצאה להשיבו לידי הנאשמת. עוד הדגשתי כי לנאשמת זכות מפני הפללה עצמית. אולם כמובן, שזכות היחידה החוקרת/ המאשימה לבחון השלמת חקירה, הכול על פי סמכותה ובאישור מתאים על פי חוק.

המבקשת עמדה על כך, שתינתן אף החלטה לעניין עדת התביעה אורטל כהן שאף נחקרה תחילה כחשודה.

כללי:

כנגד הנאשמת (ואחרים), הוגש כתב אישום המחזיק 3 אישומים, שניים מהם (הראשון והשני), מיוחסים למבקשת ולאחרים, בגין עבירות של **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא**, לפי סעיפים 415 סייפא ו- 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") **ריבוי עבירות**, וכן **ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא**.

האירועים מושא כתב האישום, מתארים יצירת קשר של המבקשת ואחרים, עם אישה קשישה (ילידת 1934), במסגרת עבודתם כאנשי שיווק בחברות המשווקות מוצרים שונים. זאת כשהציגו בפני הקשישה מצגי שווא, כאילו לא שילמה על המוצרים והיא חבה חובות גדולים ואף בהמשך, כאילו מצויה בפני עיקולים והליכים משפטיים, דבר אשר גרם לקשישה לשלם סכומי כסף גדולים הנאמדים בכמיליון וחצי שקלים.

אדגיש, כי על אף שנקבעו דיונים למתן מענה לכתב האישום, הרי שהצדדים ובהסכמת המדינה ביקשו דחיות לצורך בחינת ומיצוי הליכי גישור שהחלו במקביל, ובהמשך אף טענו בפניי, כי מצוי חומר חקירה בעל פוטנציאל משמעותי להפחתת או שינוי אופיו של כתב האישום לעניין רוב הנאשמים. הצדדים עתרו לעיכוב תחילת המשפט לצורך בחינת השלמת חקירה ועל כן המשפט טרם החל.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית- סעיף 108 לחסד"פ, זו לשונו:

"בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו".

בקשה המוגשת לפי סעיף זה, הרי היא מצריכה הפעלת שיקול דעת שיפוטי, כך שעל המבקש לשכנע את בית המשפט כי קיים אינטרס לגיטימי בקבלת החומר המבוקש ושהחומר רלוונטי ועשוי לסייע למי מהצדדים בהליך. לצורך כך, עליו להציג לכל הפחות תשתית ראשונית המצדיקה העמדת החומר המבוקש לרשותו, אחרת לא תיעתר בקשתו.

בכל הנוגע למסירה של מידע על מתלוננים ועל צדדים שלישיים לעיון הנאשם, על בית המשפט לערוך איזון בין הפגיעה בפרטיות של מי אשר המידע נמסר אודותיו וטומן בחובו, פעמים רבים גם פגיעה בצדדים שלישיים לבין התועלת הפוטנציאלית שיכולה לצמוח להגנת הנאשם (ראו בש"פ 7233/18 מחי אלדין בכיראת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.10.2018) וכן בש"פ 3099/08 דוד אברהמי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.2.2009)).

בנוסף ובנוגע למידע מעין זה, נקבע בפסיקה, בבש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי (פורסם במאגרי המשפט ביום 15.8.2013), כי בבוא בית המשפט לשקול אם להתיר להגנה לעיין בחומר מסוים, אם לאו, עליו לבחון את השיקולים כדלקמן:

"על בית המשפט לקחת בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים, לאו דווקא על פי סדר חשיבותם: האם החומר נכלל מלכתחילה בתיק החקירה; האם הרלבנטיות היא בעוצמה גבוהה או שמא מדובר בחומר שהרלבנטיות שלו אינה מובהקת, על אחת כמה וכמה לא רחוקה ושולית; האם מדובר ב'מסע דיג' ספקולטיבי;

האם מדובר בתיקים ישנים, מה שמשליך הן על הרלבנטיות והן על משאבי התביעה לאיתור התיקים; הזכות לכבוד, לפרטיות, לשיקום ולרעהבליטציה של העד או קרבן העבירה ומידת הפגיעה בזכות זו; החשש הכללי כי עדים וקרבתנות עבירה יחששו להעיד במשפט; הפגיעה בזכויותיהם של צדדים שלישיים, שיתכן כי מעורבים בתיקים שנסגרו, ומידת הפגיעה; העיקרון של סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים, אשר יש בו כדי להחליש את התועלת שיכולה לצמוח להגנה מהחומר".

רשימת השיקולים שלעיל התייחסה אמנם לשאלת עיון ברישום פלילי של עד, אולם היא יפה גם לעניינו. לנאשם זכות להליך הוגן שתאפשר לו להתגונן מפני האישומים המיוחסים לו, עם זאת, אין מדובר בזכות מוחלטת המאפשרת פגיעה ללא סייג בזכויות עדים.

בעניינו, הדברים אף נכונים כפליים, זאת נוכח העובדה שהמשפט מצוי בשלב ראשוני ועוד קודם מתן תגובה לכתב האישום, טרם הבנת נקודות המחלוקת, אבל בעיקר לא שמעתי מהמבקשת, מה מצוי בתוכן מכשיר הנייד של אותה עדה, מה אופייו, על סמך מה טוענת ההגנה את שטוענת ומה ההשלכה של התוכן המשוער על הסוגיות המשפטיות, לפיכך, אין לי אלא לקבוע שהבקשה הקדימה את זמנה, לא ביססה את התשתית לבקשה זו בעניינה ועל כן **איני מוצאת להיעתר לבקשה זו.**

די להפנות לבקשת ההגנה הכתובה, אשר אמנם מצאה לצרף בבקשה אחת את הנאשמת 3 והעדה אורטל כהן, ואולם כל טיעוניה והנימוקים המפורטים שם, ממוקדים בדברי הנאשמת 3 ובאת כוחה במהלך הדיונים, ככאלו שיש בהם להניח תשתית לבקשה לגביה בלבד ומאידך, לא ציינה אף עובדה אחת המבססת את הבקשה כנגד עדת התביעה, כך שבקשה זו, בנקודת זמן זו, הינה בבחינת 'מסע דייג', מתוך רצון ותקווה כי זו תפיק תועלת, אולם ללא כל אחיזה שהיא.

גם בדיון שנשמע בפניי ביום 6.12.22 (על מנת לבחון את התקדמות הצדדים לנוכח הבקשה המשותפת המוסכמת), שבה וחזרה ההגנה על הבקשה, אולם ריכזה ונימקה נימוקה בנוגע לנאשמת 3 בלבד, כך שגם מכאן לא ניתן להיבנות לעניין ביסוס הבקשה.

ואדגיש, יתכן שבשלב מאוחר יותר, לאחר שמיעת עדת התביעה, או עדים אחרים, תצליח ההגנה להניח את התשתית הראשונית להגשת בקשה מעין זו, אז תוכל לשוב ולהגישה מחדש.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, בהעדר

עמוד 3

הצדדים.